

Νέο Κοινοτικό Ιατρείο στο Χωριό

Στο παλιό κτίριο που δώρισε στον Δήμο Μουζακίου ο εκλεκτός συγχωριανός μας κ. Αλκιβιάδης Παναγόπουλος (πρώην οικία Σπύρου Μακρή) προκειμένου να δημιουργηθεί σ' αυτό Δημοτική Πινακοθήκη, μετά από νεότερη έγκρισή του, δημιουργήθηκε το νέο Κοινοτικό Ιατρείο.

Συγκεκριμένα, το Ιατρείο κατασκευάστηκε στο ισόγειο του κτιρίου αυτού και αποτελείται από έναν χώρο υποδοχής, το γραφείο του Ιατρού και τουαλέτα.

Το νέο Ιατρείο είναι ένα πραγματικό στολίδι για το χωριό και αποτελεί δείγμα πολιτισμού, αλληλίας και σεβασμού προς τους κατοίκους του χωριού μας. Έγινε προσπάθεια να διατηρηθούν όσα ήταν δυνατόν παλαιά στοιχεία του σπιτιού (πέτρινοι εσωτερικοί τοίχοι, ξυλοδεσιές κλπ).

Στην πραγματοποίηση του έργου αυτού συνέβαλε ο έχων την διαχείριση του κτιρίου Πολιτιστικός Σύλλογος Ελληνοπύργου, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γ. Κορώνης, ο Δημ. Σύμβουλος Γ. Γέρμανος, οι μηχανικοί Κων/νος Ν. Φαρασλής

και Δημήτριος Κ. Φαρασλής και, κυρίως, ο συγχωριανός μας δικηγόρος και πρώην βουλευτής Παύλος Β. Σιούφας με δαπάνη του οποίου έγινε το όλο έργο. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Πρόεδρος του χωριού Γ. Κορώνης προσέφερε τα θερμαντικά σώματα και ο Νικ. Σ. Γκίκας ένα καστανισιο τραπέζι κατασκευής του.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ελληνοπύργου, ο Πρόεδρος

Συνέχεια στη σελ. 4

Τέσσερις εικόνες τοποθετήθηκαν στην εκκλησία της Αγ. Παρασκευής

Τέσσερις εικόνες μεγάλων διαστάσεων τοποθετήθηκαν πρόσφατα εντός του ναού της Αγίας Παρασκευής του χωριού μας.

Οι τρεις από αυτές τις εικόνες είναι πολύ παλιές και πριν τοποθετηθούν στην εκκλησία, συντηρήθηκαν κατάλληλα από την 7η Εφορία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων όπου και είναι καταγεγραμμένες και φωτογραφημένες όλες οι εικόνες των εκκλησιών μας.

Η τέταρτη εικόνα έχει αγιογραφηθεί από το συγχωριανό μας μοναχό της Μονής Εσφιγμένου του Αγίου Όρους πατέρα Θεόκλητο, κατά κόσμο Θωμά Β. Γέρμανο.

Από όσο γνωρίζουμε, η εκκλησία του χωριού μας έχει πολλά εκκλησιαστικά σκεύη, εικόνες, άμφια και άλλα λατρευτικά

Συνέχεια στη σελ. 4

Ευχαριστήρια του Προέδρου της Κοινότητας Ελληνοπύργου

Ως Πρόεδρος της Κοινότητας Ελληνοπύργου, θεωρώ χρέος μου να ευχαριστήσω, εγώ προσωπικά, αλλά και εκ μέρους όλων των κατοίκων του χωριού, τον συγχωριανό μας κ. Αλκιβιάδη Θ. Παναγόπουλο, για την συναίνεσή του, ώστε στο ισόγειο του δωρηθέντος υπ' αυτού ακινήτου να στεγασθεί το νέο Κοινοτικό Ιατρείο του χωριού μας.

Ως Πρόεδρος της Κοινότητας Ελληνοπύργου, θεωρώ υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω, εγώ προσωπικά, αλλά και εκ μέρους των κατοίκων της Κοινότητας, τον συγχωριανό μας πρώην βουλευτή και ευεργέτη του χωριού μας Παύλο Β. Σιούφα, για την εκ μέρους του κάλυψη όλης της δαπάνης κατασκευής του νέου Κοινοτικού Ιατρείου.

Επίσης θέλω να ευχαριστήσω και όλους και όλους που βοήθησαν με την προσωπική τους εργασία στο έργο αυτό. Ήδη το νέο Ιατρείο που αποτελεί ένα στολίδι για το χωριό μας, άρχισε να λειτουργεί από τις 10 Ιανουαρίου 2022.

Γεώργιος Κορώνης
Πρόεδρος Κοινότητας

Η αφή του Χριστουγεννιάτικου δέντρου στο χωριό

Στις 10 Δεκεμβρίου 2021, ημέρα Παρασκευή και ώρα 17.30 έγινε στο χωριό η αφή του Χριστουγεννιάτικου δέντρου.

Το δένδρο στήθηκε στην πλατεία Αγίας Παρασκευής του χωριού, από τον Πρόεδρο του χωριού κ. Γεώργιο Κορώνη σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Ελληνοπυργίων και τον Σύλλογο Ελληνοπυργίων Λάρισας.

Το δένδρο, προσφορά του Δήμου στο χωριό, στολίστηκε πανέμορφα από τον Πρόεδρο Γ. Κορώνη, τον δημ. σύμβουλο Γ. Γέρμανο, τον πρόεδρο του Συλλόγου μας κ. Απόστολο Αηπού και γυναίκες και άνδρες του χωριού.

Η αφή του δέντρου έγινε από τον Πρόεδρο του Ελληνοπύργου κ. Γεώργιο Κορώνη. Η πλατεία ήταν φωτισμένη και στολισμένη με εορταστικά στολίδια, παρευρέθηκαν δε στην γιορτή περίπου 80 άτομα, παρ' ότι οι καιρικές συνθήκες ήταν δύσκολες.

Στην εκδήλωση μίλησαν ο Πρόεδρος του χωριού Γ. Κορώνης που ευχαρίστησε τους παρευρισκομένους και μοίρασε προς όλους τους Ελληνοπυργίτες εορταστικές ευχές, ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Ελληνοπύργου Παύλος Β. Σιούφας, ο Πρόεδρος

Συνέχεια στη σελ. 3

Επιτυχίες

• Η **Μάρθα Γκίκα**, κόρη του Φωτίου Γκίκα, αποφοίτησε από τη Σχολή Πολιτικών Επιστημών του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (ΔΠΘ) και συνεχίζει τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΕΚΠΑ) στο αντικείμενο «Διεθνής και Ευρωπαϊκή Διακυβέρνηση και Πολιτική». Ευχόμαστε καλή πρόοδο στις σπουδές της.

• Η **Γεωργία Μουντζούρη** του Βασιλείου πέτυχε στις εξετάσεις (τύπου ΑΣΕΠ) για την Πανεπιστημιακή Αστυνομία ως πτυχιούχος ΑΕΙ. Ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Η οικογένεια Δημητρίου Γεωργούλα προσφέρει το ποσό των 50 € σε πολύτεκνη οικογένεια στη μνήμη της Πατρούλας, συζύγου Χρήστου Κορώνη, που πέθανε και ετάφη στη Θεσσαλονίκη.

ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟΣ

...πριν από 30 χρόνια

No 48 Νοε, Δεκ 1991, Ιαν 1992

1η σελίδα

- Αργοσβήνει το χωριό μας.
- Νέο περιφερειακό κατάστημα του ΙΚΑ στην Καρδίτσα.
- Ο Υφυπουργός Υγείας κ. Δημήτρης Σιούφας στη Λάρισα 13 και 14 Δεκεμβρίου 1991.
- 20 000 000 δρχ. από το Νομαρχιακό Ταμείο για την επέκταση της πλατείας.
- Ο Α' Υπαρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, συγχωριανός μας Στέφανος Μακρής στη Λάρισα.
- Η σημασία της γέννησης του Χριστού.

2η σελίδα

- Μελισσοκομία.
- Στερεά οικιακά απόβλητα και τρόπος διάθεσης αυτών.
- " Απόλλοι ου Ζάβατος"

3η σελίδα

- Μία νύχτα στο χωριό.
- Ωραίοι άνθρωποι του χωριού μας που έφυγαν.
- Κοινωνικά.

4η σελίδα

- Κανένα πρόβλημα για το δίκτυο ύδρευσης.
- Χιονισμένα Χριστούγεννα.
- Σχολή Αστυνομίας στην Καρδίτσα.
- Παραδοσιακή βρύση στο χωριό από το Δασαρχείο Καρδίτσας.
- Ολοκληρώθηκε το έργο ύδρευσης του "Άμπλα" στο χωριό.

A.M

ΚΟΤΡΩΤΣΙΟΣ Π. ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΓΕΩΠΟΝΟΣ

Γεωργικά Εφόδια

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 3
ΚΑΡΔΙΤΣΑ 43100

Τηλ. 6978994681
nkotrot@yahoo.gr

ΙΟΥΛΙΑ Δ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΑ

Αγρονόμος & Τοπογράφος Μηχανικός Ε.Μ.Π.

Καρδίτσα: Σωτήρος 4 (όπισθεν Παισιλίου)
Τηλ.: 24410 72007, Fax: 24410 72008, Κιν.: 6944682590
Μουζάκι: Δημάρχου Αντ. Βασιλείου
Τηλ. & Fax: 24450 42060, What's up: 6980 280058
e-mail: georgantz@yahoo.gr

Τριμητική Διάκριση

Ο **Μανώλης Κοτσαμπασάκης**, εγγονός του Αθανασίου Γ. Γώγου και γιος του Κωνσταντίνου Κοτσαμπασάκη και της Χρύσας Γώγου, βραβεύτηκε από την Ολλανδική Ένωση Ενεργειακού Δικαίου (Nederlandse Vereniging voor Energierecht) για την καλύτερη μεταπτυχιακή εργασία στην Ολλανδία την περίοδο από 1η Ιανουαρίου 2017 έως 1η Σεπτεμβρίου 2020.

Ο Μανώλης Κοτσαμπασάκης είναι νομικός και υποψήφιος διδάκτορας στο Ενεργειακό Νομικό Τμήμα του Πανεπιστημίου του Groningen (Rijksuniversiteit Groningen) της Ολλανδίας. Η διδακτορική του έρευνα επικεντρώνεται στην πρόκληση της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τη διεθνή ναυτιλία, μέσω της ένταξης των θαλάσσιων μεταφορών στο Σύστημα Εμπορίας Εκπομπών της ΕΕ (ETS).

Ευχές για το νέο έτος

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Ελληνοπυργίων Αθηνών «η Αγία Παρασκευή», εύχονται σε όλους τους Ελληνοπυργίους και όλες τις Ελληνοπυργιώτισσες Χρόνια Πολλά, Καλά Χριστούγεννα και Καλή και Ευτυχισμένη Χρονιά γεμάτη υγεία και προσωπική επιτυχία.

Βασίλης Παναγόπουλος, Πρόεδρος Δ.Σ.

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Ελληνοπύργου «Ο Άγιος Αθανάσιος» εύχεται σε όλους τους Γραλιστινούς και τις Γραλιστινές όπου και αν αυτοί βρίσκονται, Καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένο το Νέο Έτος 2022, με υγεία, χαρά, αγάπη, ειρήνη και πρόοδο.

Παύλος Β. Σιούφας, Πρόεδρος Δ.Σ.

«200 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ» 1821-2021

-Τάμα, το είχε και ο καιρός να βγει ο Ήλιος ο λαμπρός να λιώσουνε τα χιόνια πήρε φωτιά ο Ουρανός και γίναν στάχτη, κουρνιαχτός τα Τετρακόσια Χρόνια!!
Δάκρυσε η Νύφη του Μαρτιού γύαλισε η κόρη του Μαρτιού αρματωθείτε τώρα
Σήμανε ο Ευαγγελισμός έφθασε η Άγια ώρα

Τα λάβαρα υψώθηκαν οι σκλάβοι ξεσηκώθηκαν με της ψυχής τη Δόξα Ελευθερία ή θάνατος κι ο Έλληνα ο Αθάνατος αγκάλιασε τη δόξα

Ανδρείας είναι μάθημα του έθνους ανδραγάθημα κι ο Έλληνας βρυχάται πάνω στις δόξας το στρατί Λεύτερα συλλογάται...
Τρισένδοξη Πατρίδα μας Μάνα και Ηλιαχτίδα μας με τους χρυσούς Αιώνες

Με δάφνες στεφανώθηκες πολέμησες κι ορθόθηκες με Ιερούς αγώνες Της πίστης και της Προσευχής της τόλμης και της Αρετής είσαι η ευλογία προσάτη έχεις το Χριστό και Υπέρμαχο σου Στρατηγό την Άγια Παναγία

Κι αν ρθούν καιροί που θα πονάς

στις δάφνες ήρωες γεννάς μ' αρμάτια φασκιωμένους Αδάμαστους Πολεμιστές της δόξης σου συνεχιστές στο θάνατο ταγμένους

Πριν στήσει ο Χάροντας χορό μεσ' τη φωτιά και τον καπνό παιδιά μου Ανδρειωμένα κατάφατσα στο θάνατο μεθύστε με το Αθάνατο κρασί του Εικοσιένου.

**Ο ΡΗΓΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟΥ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΚΙΚΑΣ
Λάρισα 15-10-2021**

Πένθημα και άλλα...

Θάνατοι

- 4/10 21 Απεβίωσε στο Βόλο, όπου έγινε η εξόδιος ακολουθία και ο ενταφιασμός, ο Αντιστράτηγος εα Κωνσταντίνος Τουλιός ετών 85.
- 31/12/21 Απεβίωσε στην Αθήνα, όπου έγινε η εξόδιος ακολουθία και ο ενταφιασμός, ο **Ηλίας Ανδρέου** ετών 97.
- 18/01/22 Απεβίωσε στον Ελληνοπύργο, όπου έγινε και η νεκρώσιμη ακολουθία και ο ενταφιασμός, ο **Ευάγγελος Δ. Καρύδας** ετών 80.

Μνημόσυνα

- 19/12/21 Ετήσιο μνημόσυνο του **Χρήστου Νέτσου** στην εκκλησία της Αγίας Παρασκευής του χωριού.
- 24/10/21 Ετήσιο μνημόσυνο του **Μηνίτσιου Βασιλείου** του Γεωργίου στην εκκλησία της Αγίας Παρασκευής στο χωριό.

Μικρές Αγγελίες

Πωλείται οικία στον Ελληνοπύργο με δύο υπνοδωμάτια και λοιπούς βοηθητικούς χώρους. Για περισσότερες πληροφορίες: κ. Ιωάννης Αηπούς, τηλ. 2410 43155, Βόλος.

Πωλείται αγρός ποτιστικός με δική του πομώνα, στην περιοχή Ζωγραφίας Ελληνοπύργου, θέση Μπράχου, εκτάσεως 7582 τ.μ (τεμάχιο αναδασμού Ελληνοπύργου Νο 128) Για περισσότερες πληροφορίες τηλ. 6995520857

Πωλείται αγρόκτημα 4261 τ.μ στην αγροτική περιφέρεια Ελληνοπύργου θέση "Μπράχου" Για περισσότερες πληροφορίες τηλ. 6974537918 και 210 3471957.

Πωλείται οικία στο κέντρο του Ελληνοπύργου 80 τ.μ και 80 τ.μ μαγαζί στο ισόγειο. Κατοικήσιμη και σε άριστη κατάσταση. Τηλ. 6973962011

Πωλείται οικία στο κέντρο του Ελληνοπύργου δυνάμενη να κατοικηθεί άμεσα χωρίς ιδιαίτερες επισκευές τηλ. 6948831346.

Πωλείται διώροφη οικοδομή στην περιοχή Αγίου Δημητρίου 190 τ.μ σε οικόπεδο 373 τ.μ. Για περισσότερες πληροφορίες τηλ. 6948944797, 2410623513, 2410 623514.

Πωλείται διώροφη λιθόκτιστη παραδοσιακή οικία στο κέντρο του χωριού. Για περισσότερες πληροφορίες: Ταξίαρχης Μακρής τηλ. 6951136405.

Πωλείται αγρός 17 στρεμμάτων στη θέση "Μπράχου". Οι ενδιαφερόμενοι να επικοινωνήσουν με τον ιδιοκτήτη στο τηλέφωνο: 698425971

Ενημερώνουμε του χωριανούς μας ότι οι Μικρές Αγγελίες είναι δωρεάν

«ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟΣ»

Τριμηνιαία Εκπολιτιστική Εφημερίδα
Α.Φ.Μ. 099276238 | Α'Δ.Ο.Υ ΛΑΡΙΣΑΣ
Κωδικός Γ.Γ.Ε. 4565

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Ελληνοπυργίων Λάρισας
«Ο ΑΘΑΝΑΤΟΣ»

Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο - Εκδότης:
ΑΛΠΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Βάσω Γώγου - email: bargo_28@otenet.gr
Μηνίσιος Αντώνιος email:alfamialfa@gmail.com

Παναγοπούλου Χαρίκλεια
ΦΑΞ 24410 33150

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ "ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ"

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 55 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΤΗΛ. 24410 23933

www.dimiouorgia-kard.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Εσωτερικού ΕΥΡΩ 10/ Εξωτερικού ΕΥΡΩ 15.

Τα υπογραφόμενα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις αυτών που τα έγραψαν.

Εμβάσματα και τυχόν επιταγές, να στέλνονται στο όνομα του Ταμία, Δημήτριος Γ. Παπαντωνίου.

Για την καταχώρηση των ενυπόγραφων άρθρων και επιστολών τηρείται προτεραιότητα λήψης των χειρογράφων ή των αποσπασμένων (ηλεκτρονικών) κειμένων.

Λογαριασμός για κατάθεση συνδρομών για την εφημερίδα στην

**ΙΒΑΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΙΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ:
GR14 0110 3970 0000 3974 8046 941**

Κατά την κατάθεση του χρηματικού ποσού να καταχωρείται πάντοτε το ονοματεπώνυμό σας.

ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
μελισσοκόμος

Ελληνοπύργος Καρδίτσας
Τηλ.: 6975956275

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ -
Μελισσοκομία

Έφυγε από την ζωή ο σπουδαίος ζωγράφος και εμβληματικός δημιουργός Αλέκος Φασιανός

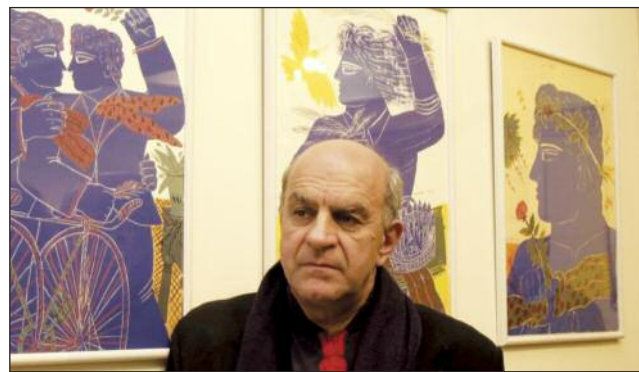

Στις 16 Ιανουαρίου 2022 έφυγε από τη ζωή ο ζωγράφος Αλέκος Φασιανός, σε ηλικία 87 ετών. Ζωγράφος, χαρακτήρας, σκηνογράφος και ενδυματολόγος, ήταν ένας πραγματικός ποιητής του καμβά που με το πλούσιο έργο του έγινε γνωστός σε όλο τον κόσμο. Και με τα λόγια της Διευθύντριας της Εθνικής Πνακοθήκης, Μαρίας Λαμπράκη-Πλάκα ο Αλέκος Φασιανός «ταξίδεψε την Ελλάδα σε όλον τον κόσμο γιατί δημιούργησε μία τέχνη που έχει ταυτότητα ελληνική».

Τη ζωγραφική του την αγάπησαν όλοι, ακόμη και όσοι δεν έχουν σχέση με τις εικαστικές τέχνες γιατί κατόρθωσε να διατηρήσει την απλότητα με την οποία εκφράζεται ένα παιδί, ενώ ταυτόχρονα στηρίζονταν στις αξίες και στις παρακαταθήκες της αρχαιοελληνικής, της βυζαντινής και της λαϊκής ζωγραφικής.

Ο Αλέκος Φασιανός ήταν πολύ αγαπητός και στο χωριό μας. Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ελληνοπύργου είχε διοργανώσει έκθεση με έργα του στο χωριό μας από 6 έως 15 Αυγού-

στου 2005. Ήταν η εναρκτήρια έκθεση σε μια σειρά εκθέσεων ζωγραφικής που ακολούθησαν τα επόμενα χρόνια. Με πρωτοβουλία του Προέδρου του Συλλόγου Παύλου Σιούφα, ο ίδιος ο ζωγράφος παραβρέθηκε στα εγκαίνια της έκθεσής του στο χωριό μας.

Μία εβδομάδα πριν, είχε εμφανισθεί στην ΕΡΤ-2, όπου απαντώντας σε ερώτηση της παρουσιάστριάς πώς από το Παρίσι που είχε πριν κάνει έκθεση θα βρεθεί στον Ελληνοπύργο, απάντησε ότι, αν υπάρχει έστω και ένας που αγαπάει την ζωγραφική του, είναι αρκετό γι' αυτόν.

Ο ζωγράφος ενθουσιάστηκε από την όλη διοργάνωση, από το πλήθος που παρευρέθηκε αλληλά και από τον χώρο του Πνευματικού Κέντρου.

Στην έκθεση συμμετείχαν και τα ΕΛΤΑ που είχαν εκδώσει αναμνηστικές σειρές γραμματοσήμων με θέματα του χωριού.
Βάσω Γώγου

«...των Ελλήνων οι κοινότητες φτιάχνουν άλλους γαλαξίες...»

«Φωτίσαμε σήμερα το χριστουγεννιάτικο δέντρο και πραγματικά φαίνεται πολύ όμορφο. Η ομορφιά του όμως θα διαρκέσει σαράντα μέρες κι έπειτα θα σβήσει και θα υπάρχει μόνον στη μνήμη μας. Υπάρχει όμως ένα άλλο «δέντρο» που έχει φωτίσει το χωριό και δεν θα σβήσει. Κι αυτό είναι

το Κοινοτικό μας Ιατρείο. Ένα έργο πολύ σημαντικό και πολύ απαραίτητο για όλους τους κατοίκους του χωριού μας!»

Μ' αυτά τα λόγια πήρε την πρωτοβουλία να χαιρετήσει η κ. Βικτωρία Αηπού την Αφή του Χριστουγεννιάτικου Δέντρου. Και υπογραμμίζουμε τα λόγια της γιατί με τον αυθορμητισμό της και με τη σοφία της συμπυκνωμένης εμπειρίας που φέρει μαζί με την ηλικία της, εξέφρασε τα συναισθήματα και τις σκέψεις των ανθρώπων του χωριού και κυρίως των ανθρώπων της τρίτης ηλικίας. Ένα ακόμη παράδειγμα που αναδεικνύει το γεγονός ότι εξακολουθεί να λειτουργεί στον τόπο μας το κοινοτικό πνεύμα. Η οργάνωση της ζωής με κύριο σκοπό την συνύπαρξη, την ανταλληλαγή, την προσφορά και κυρίως την αλληλεγγύη, είναι κάποια από τα βασικά χαρακτηριστικά της ζωής στην κοινότητα. Ανατρέχοντας στην μακραίωνη παράδοσή μας διαπιστώνουμε ότι οι περίοδοι ακμής και δημιουργικότητας ήταν εκείνες που διανέονταν από το κοινοτικό ήθος και το κοινοτικό πνεύμα. Κι όπως λέει και το τραγούδι: «των Ελλήνων οι κοινότητες φτιάχνουν άλλους γαλαξίες...»

Βάσω Γώγου

Νέο Κοινοτικό Ιατρείο στο Χωριό

Συνέχεια από την 1η σελίδα

του χωριού Γ. Κορώνης, ο Παύλος Β. Σιούφας και ο δωρητής Αθλ. Παναγόπουλος παραδίδουν στους κατοίκους του χωριού το καινούργιο Κοινοτικό Ιατρείο συμβάλλοντας έτσι στην εξυπηρέτηση των κατοίκων και του κοινοτικού ιατρού αλληλά και στην ανάδειξη για μια ακόμη φορά του χωριού μας σε πρωτοπόρο κοινότητα.

Εκφράζονται θερμές ευχαριστίες προς τις κυρίες Ρούλα Γκίκα, Κατερίνα Μπλιτίσιου, Ελένη Παναγοπούλου, Ελένη Γεωργούλα και Ρούλα Κορώνης και προς τους Ιωάννη Παναγόπουλο και Αθανάσιο Γεωργούλα που βοήθησαν στον καθαρισμό, στην μεταφορά των επίπλων και στην διευθέτηση του χώρου του Ιατρείου.

Απόστολος Αηπούς

Η αφή του Χριστουγεννιάτικου δέντρου στο χωριό

Συνέχεια από την 1η σελίδα

του συλλόγου μας κ. Απ. Αηπούς και η κ. Βικτωρία Αηπού. Στους παρευρεθέντες μοιράστηκαν γλυκά, ζεστό κρασί και πίτες που έφτιαξαν γυναίκες του χωριού. Η εκδήλωση αυτή αποτέλεσε για τους κατοίκους του χωριού ένα ξεχωριστό εορταστικό απόγευμα.

Απόστολος Αηπούς

Χριστούγεννα στο χωριό Αισθητά λιγότερος ο κόσμος λόγω εποχής

Κατά γενική ομολογία, τα εφετινά Χριστούγεννα και οι υπόλοιπες γιορτές του Αγίου 12ημέρου γιορτάστηκαν με τον λιγότερο κόσμο στο χωριό! Αυτό, συνήθως, συμβαίνει κάθε χρόνο διότι πολλοί συγχωριανοί γιορτάζουν τις άγιες αυτές ημέρες με τους δικούς τους ανθρώπους στην πόλη και μετά επανέρχονται.

Τα Χριστούγεννα, όπως και η Πρωτοχρονιά και τα Άγια Θεοφάνεια γιορτάστηκαν με όλους τους παραμένοντες μόνιμους στο χωριό μας συγχωριανούς, στην Αγία Παρασκευή, με Λειτουργό τον παπΑντώνη. Μετά τον Μ. Αγιασμό των Θεοφανείων, η κατάδυση του Τιμίου Σταυρού στην ΠΕΝΤΑΚΑ-ΘΑΡΗ τεχνική Λιμνούλα της "Κάτω Βρύσης", με την παρουσία του Προέδρου του χωριού και όλου του εκκλησιασματος. Ο καιρός, γενικώς, πολύ καλός (ανοιξιάτικος), όλες τις ημέρες αυτές, και στο ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ φιλοξενήθηκαν μερικοί επισκέπτες που έδωσαν κάποια ζωντάνια στο χωριό, παρά τον περιορισμό λόγω των υγειονομικών μέτρων. Διαφορετικά, λόγω του ευνοϊκού καιρού, στο χωριό θα είχε πολύ περισσότερο κόσμο (συγχωριανούς και επισκέπτες).

Χρόνια πολλά σε όλους και του χρόνου με υγεία για Χριστούγεννα και εορτές 12ημέρου στο χωριό! Ελπίζουμε, πρώτα ο Θεός, το Πάσχα (24 Απριλίου), που είναι στην μέση της Ανοιξέως, θα δοθεί η ευκαιρία εορτασμού των συγχωριανών μας στο χωριό και χωρίς υγειονομικούς περιορισμούς.

Σ.Μ

“Το κρυφό Σχολειό στο Φανάρι και η γιορτινή ανάμνηση του 21”

Το σημερινό θέμα έχει και εορταστική και ιστορική διάσταση. Γιορτινά συνδέεται με την τρέχουσα χρονιά. Γιατί φέτος γιορτάζουμε πανεθνικά και τιμητικά τη συμπλήρωση των 200 χρόνων από την έναρξη το 21 της απελευθερωτικής επανάστασης των ηρωικών προγόνων μας από τον ανυπόφερτο και αβάσταχτο τουρκικό ζυγό.

Είναι πραγματικά μια αξιόπαινη και αξιόλογη γιορτινή και τιμητική εκδήλωση, που εκπέμπει και στέλνει προς όλους μας και τα δικά της πατριωτικά και εθνικά μηνύματα.

Ένα εξ αυτών είναι, να θυμίζουμε και να μαθαίνουμε στα παιδιά μας, από τη μικρή τους κιόλας ηλικία, ότι η λευτεριά της Ελλάδος είναι βγαλμένη και αντρωμένη από τα ιερά κόκαλα των ηρωικών και ενδόξων αγωνιστών του 21. Γιατί, κατά την λαϊκή μας παροιμιακή σοφία, “ό,τι παιδομάθει ούτε το ξεχνάς, ούτε το γερνοσαφηνείς”. Και έτσι, εμπνεόμενος και παρακινούμενος από αυτό, αν κινδυνέψει η πατρίδας σου που κατά τον ποιητή “σαν τον ήλιο της ήλιος αλλήλου δεν λάμπει”, την υπερασπίζεσαι αυθόρμητα “και με νύχια και με δόντια”.

Κυρίως όμως ρίχνεσαι στη μάχη με “το ανίκητο όπλο των Ελλήνων, που είναι η περιφρόνηση προς το θάνατο!” όπως επισήμαινε και υποστήριζε ο Αρχιστράτηγος της Ρούμελης Γ. Καραϊσκάκης.

Ο μνημονεύμενος όμως σήμερα, τιμητικά, γιορτινά και Γραλισινά, πανένδοξος αυτός ήρωας, έχει και αξιομνημόνευτη παιδική ιστορία, που κυριολεκτικά άρχισε από το ιστορικό χωριό μας. Γιατί στα Γραλισινά χώματα ήρθε από μικρό και ορφανό παιδί. Και περιπλανώμενο έρημο και μόνο του, βρήκε και επέλεξε να μείνει στη δυσπρόσιτη και πολύ δύσκολη ανακαλυπτόμενη σπηλιά του Λώλου. Πράγμα που μυρίζει και θυμίζει τα επιλεγμένα, λόγω συντομίας, ποιητικά λόγια του εθνεγέρτη και εθνομάρτυρα Ρήγα Φεραίου: “ως πότε παλικάρια θα ζούμε στα στενά, μονάχοι σαν λιοντάρια σε βράχους και βουνά, σπηλιές να κατοικούμε...κ.λπ.”

Ζούσε με τις κρυφοκλεμμένες κότες και τις ελεημοσύνες των Γραλισινών, που όταν μάθωναν τα άτακτα παιδιά τους, τα φοβέριζαν ότι θα τα στείλουν στον “ κλεφτοκοτά Καραϊσκάκη”.

Ήταν όμως γεννημένο και προικισμένο με αξιοθαύμαστη αρχηγική ιδιοφυΐα. Φαί-

Γράφει και σχολιάζει μηνυματικά ο απόστρατος αξιωματικός Χρίστος Μπίρος

νεται και ομολογείται ότι έμοιαζε τον πατέρα του, τον οπλαρχηγό Καραϊσκό, που δεν πρόλαβε να τον γνωρίσει, γιατί σκοτώθηκε σε μάχη με τους Τούρκους και άφησε έτσι ανύπαντρη και τη μάνα του.

Όσο για την καλόγρια μάνα του, δεν είναι του παρόντος να αποκατασταθεί η πραγματική αλήθεια, και να διαψευστούν τελειώς τα μύρια ακατονόμαστα και εξευτελιστικά κουτσομπολιά της τότε και ενίοτε και της νυν κοινωσίας. Πράγμα όμως, που επέφερε και τον πολύ πρόωρο χαμό της και να αφήσει ορφανό και απροστάτευτο τον μονάκριβο γιό της.

Έτσι κι αυτός πήρε κοροϊδευόμενος και περιφρονημένος τα βουνά και κατέληξε ως προαναφέρθηκε στη Γράλιστα. Και αυτά τα λίγα και τα σύντομα, για να τιμηθεί σήμερα και η μνήμη της λεβεντογέννας μάνας του που ... “ίσως δικαιωθεί, εκεί που πήγε η ψυχή της, με θεϊκή κρίση και απόφαση”.

Όταν όμως ο γιος της μεγάλωσε και αντρώθηκε, πρωτογάνωσε πρωτοσυγκρότησε και την πρώτη του επαναστατική ομάδα με Γραλισινά τότε παλικάρια.

Και καθώς ομολογεί η διασωζόμενη τοπική μας παράδοση, τα εκπαίδευε με πολύ σκληρή και συνεχή προετοιμασία για αιφνιδιαστικές επιθέσεις κατά των Τούρκων της περιοχής. Πριν όμως από αυτές, πήγαινε και στην εικόνα της Παναγίας και την παρακαλούσε “κάνε με Παναγιά ‘μ να τους νικήσω και να δεις τι τάμα θα σε κάνω”. Και η παράκλησή του αυτή παρά τη μεγάλη του αθυροστομία και υβρεολογία που τον διέκρινε.

Με την αγαθματική του προτομή στην πλατεία της Αγ. Παρασκευής, η ιστορική του μνήμη στο χωριό μας τιμάται και καθημερινά, και σε κάθε εθνική μας γιορτή. Φέτος όμως, με χωριανή μας εκδήλωση, τιμήθηκε για πρώτη φορά μετά από 200 χρόνια, και η πρώτη του και μοναδική Γραλισινή κατοικία “στη δυσπρόσιτη σπηλιά του Λώλου”, όπως σχετικώς προαναφέρθηκε.

Στο χωριανό μας πρόεδρο Γ. Κορώνη, που εργασιακά έμοιασε κυριολεκτικά την ακούραστη μάνα του, και σε όλους τους

συνεργούς και βοηθούς του, αξίζουν και τα πολυπληθή, και τα δημόσια επαινετικά συγχαρητήρια όλων ανεξαιρέτως, και των αστικοβιούντων, και των τοπικών συγχωριανών μας.

Γιατί με την πολυήμερη και την εθελοντική τους εργασία, κατόρθωσαν και έφτιαξαν την δυσκολοπλησίαστη, ακόμη και με τα πόδια, Σπηλιά, προσβάσιμη και επισκέψιμη με αυτοκίνητο!! Τα ίδια όμως και πανόμοια πανγραλισινά συγχαρητήρια αξίζει και ο βασικός συντελεστής, με την ολική του χρηματοδότηση του έργου, ο πασίγνωστος συγχωριανός Παύλος Σιούφας. Και μαζί με αυτά αξίζει και την ιδιαίτερη και την εξόχως πατριωτική τιμή και αναγνώριση, και όλων των Γραλισινών, και των πιθανών ξένων επισκεπτών της ιστορικής Σπηλιάς.

Γιατί με τη δική του και μόνον προσφορά, πραγματοποιήθηκε ένα εμβληματικό και τιμητικό αναμνηστικό έργο, που για όλα τα περασμένα χρόνια ήταν παντελώς ακατόρθωτο και απατηλό όνειρο νυκτός.

Ευκαιριακά τέλος και λίαν τιμητικά, υπενθυμίζεται ότι ο Παύλος λατρεύει κυριολεκτικά και υπεραγαπά το χωριό. Και φυσικά όχι μόνο με λόγια, αλλά και με πολλα και διάφορα κατά καιρούς ευεργετήματα, που δεν είναι του παρόντος να γίνει ξεχωριστή και επαινετική αναφορά.

Εδώ όμως τελείωσε και η γιορτινή και τιμητική ανάμνηση του 21. Και το δικό της συνοψιστικό και συμπερασματικό μήνυμα υπερτονίζει και υπογραμμίζει ιδιαίτερω, ότι η ελευθερία της πατρίδας μας είναι απολύτως συνυφασμένη και συνδεδεμένη με την ευψυχία (γενναιοτητα, τόλημη, ηρωισμός), την αντρεία και την αυτοθυσία. Κάτι βέβαια, που οι αρχαίοι μας πρόγονοι το είπαν με το “γαρ εύδαιμον το ελεύθερον , το δε ελεύθερον το εύψυχον”.

Συναφώς όμως και σχετικώς, υπενθυμίζει και διαμνύει πανεθνικώς και το άλλο πανίσχυρο και ανίκητο όπλο της ομοιοακούς μας ομοψυχίας. Γιατί με την τότε δικόνοια, παραλίγο να χαθεί παντελώς και η νεοβγαλθείσα από τα ιερά κόκαλα των αγωνιστών του 21 ελευθερία.

Δυστυχώς όμως και σήμερα, στην πολιτική μας ζωή, “η δικόνοια που κρατάει ένα σκήπτρο η δολερή, καθενός χαμογελάει πάρτο λέγοντας και συ”. Και “από το στόμα μου και στου θεού τ’ αυτί” να μην έρθει η κρίσιμη ώρα και στιγμή να την εκμεταλλευτεί και η καιροφυλακτούσα ανατολιτική απειλή. Γιατί γνωρίζει πάρα πολύ καλά την εσωτερική μας διχαστική “Αχιλλεία φτέρνα”, που είναι και το πιο κατανικημένο και καταστροφικό μας όπλο!!

Η δική σου όμως ακατανίκητη και ακαταμάχητη ευψυχία και αντρεία αείμνηστε και υπερένδοξε εθνικέ μας ήρωα Καραϊσκάκη, άρχισε από τη Γράλιστα. Η σημερινή γραφίδα με εθνική και Γραλισινή υπερφάνεια, τίμησε και εξύμνησε την αιώνια και αθάνατη μνήμη σου, που ζει στις ψυχές και στις καρδιές των απανταχού Ελλήνων.

Και τελικά, θα την υπερυμνήσει και θα την υπερεγκωμιάσει και με την σχετική υπενθύμιση, ότι “των επιφανών και ηρωικών ανδρών πάσα η γη τάφος”. Και κατά τούτο το αρχαιοελληνικό ρητό, δικός σου είναι και άπασα η Γραλιστική γη.

Στα χώματά της βέβαια ήρθες, ως προαναφέρθηκε, παιδιόθεν. Και σε αυτή μεγάλες και έγιμες άνδρας. Δεν πρόλαβε όμως δυστυχώς να σε καμαρώσει και η τιμηθείσα και μνημονευθείσα ανωτέρω λεβεντογέννα μάνα σου.

Μετά όμως το 21, η αθάνατη μνήμη

σου είναι χαραγμένη και καταχωρισμένη και στο τιμητικό πάνθεο των εθνικών μας ηρώων.

Και πάλη αιώνια και αθάνατη η μνήμη σου.

Ιστορικά τώρα και κρυφοσχολικά, στο βιβλίο του Φαναριώτη καθηγητού Χριστόφορου Τραυλού “Το Φανάριον” η Φαναριώτισσα επίσης καθηγήτρια Μαρία Ζορμπά, που ήμουν και μαθητής της, αποκαλύπτει τα ακόλουθα:

“Οι γονείς μου και η γιαγιά μου, ομολογούσαν και εξιστορούσαν, ότι σε μυστικό μέρος του σπιτιού της, που βρίσκεται κοντά στη βρύση “Πηλιουρίκια” υπήρχε και λειτουργούσε Κρυφό Σχολειό.

Σε αυτό πολλά Φαναριώτισσα μάθαιναν τα πρώτα γράμματα, καθώς και βυζαντινή μουσική. Εκεί έμαθαν τη μουσική και οι πρόγονοί μου, και τη δίδαξαν και στον πατέρα μου.

Έγινε άριστος γνώστης της βυζαντινής μουσικής και επί 40 έτη ήταν πρωτοψάλτης στο ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. (σημ. Είναι στο κέντρο του Φαναρίου).

Άκουσα από τους παλιούς να λένε, ότι κατά τη διάρκεια των μαθημάτων , για να μην ακούν τα τουρκόπουλα της γειτονιάς τις ψαλμωδίες, οι γυναίκες έπληναν και χτυπούσαν ταψιά και τετζερέδες.

Βρέθηκαν μάλιστα σε ένα παλιό σεντούκι, παμπάλαια ψαλτήρια, και μελανοδοχείο με λαιμό και φτερά, που χρησιμοποιούνταν για γράψιμο.

Ουδέν λοιπόν πειστικότερο, αυθεντικότερο και αποδεικτικότερο στοιχείο της καθηγήτριας για να υπογραμμίσει ο μαθητής της, ιστορικά και επιγραμματικά τα ακόλουθα:

Τα Κρυφά Σχολεία, ανά την σκλαβωμένη πατρίδα μας, που όλα “ τα έσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά”, με την οιαδήποτε κρυφή και μυστική λειτουργική τους υπόσταση και με τον απλοϊκό κληρικό και δάσκαλο μάθαιναν:

1. Στα σκλαβωμένα Ελληνόπουλα τα πρώτα Ελληνικά γράμματα και τα εκκλησιαστικά διδάγματα.

2. Την πίστη στο θεό και στην αιώνια θεϊκή μας παράδοση.

Πολύ εύστοχα ο ποιητής παρακαλούσε μαζί τους το λαμπερό φεγγάρι ως εξής: “Φεγγαράκι μου λαμπρό, φέξε σε παρακαλώ, να ηγαίνω στο Σχολειό, για να μάθω γράμματα και του θεού τα πράγματα”

Διατήρησαν ζωντανή την ελπίδα για απελευθέρωση και ελευθερία.

Για το Χριστό και την πατρίδα ξεσέκωναν και έπαιρναν τα βουνά αρματωλοί και κλέφτες.

Είναι πολύ σχετική και σημαντική η ποιητική υπόμνηση, “μάνα σου λέω δεν μπορώ τους Τούρκους να υποφέρω, θα πάρω το ντουφέκι μου να πάω να γίνω κλέφτης”.

Γενικώς και συνοψιστικώς, μέσα στη μακροχρόνια σκλαβιά, τα Κρυφά Σχολεία ήταν και τα κρυφά και μυστικά ζωντανά και ζωτικά κύτταρα, που κράτησαν ζωντανή και άσβεστη την ελπίδα, για τον ερχομό της πολυπόθητης ημέρας της απελευθερωτικής μας επανάστασης.

Αυτά από το σημερινό και Γραλισινό τότε Ελληνόπυργο, που μπορεί ο καθένας πλέον να επισκεφθεί με αυτοκίνητο την ιστορική Σπηλιά του Καραϊσκάκη, και να ζήσει από κοντά στιγμές ανάμνησης της Γραλισινής ζωής του.

Ελληνόπυργος του 2021 και του διακοσιοστού έτους από την επανάσταση το 1821, και με τα Γραλισινά γιορτινά και τιμητικά χαιρετίσματα για το φετινό εορτασμό της.

Σημείωση:

Το άρθρο γράφτηκε το 2021

Τέσσερις εικόνες τοποθετήθηκαν στην εκκλησία της Αγ. Παρασκευής

Συνέχεια από την 1η σελίδα

αντικείμενα τα οποία ο ιερέας του χωριού μας πατήρ Αντώνιος Ανδρέου και το εκκλησιαστικό συμβούλιο επιθυμούν να ανασύρουν από την αποθήκη και να τα εκθέσουν σε κατάλληλο χώρο προς αναζήτηση του οποίου και προσανατολίζονται.

A.M

Τα γηρατειά, σεβασμιότερα του ... Σεβασμιοτάτου

Ένας Δεσπότης παραχωρεί τη θέση του σε ένα απλό παπά!!

Το ημερολόγιο γράφει 19 Αυγούστου 2007, είναι Κυριακή. Το Χωριό γιορτάζει σήμερα. Θα τιμήσει πανηγυρικά τη μνήμη του δασκάλου του Γένους, εθναποστόλου και εθνομάρτυρα Πατροκοσμά του Αιτωλού κατά τρόπο εξόχως μεγαλοπρεπή, ανάλογο με τη μεγαλοσύνη του και την ανεκτίμητη προσφορά του στο Έθνος, στη Θρησκεία και τη Γλώσσα.

Το χωριό είχε την ευτυχία και τη θεία εύνοια να δεχτεί στα χώματά του το μικρόσωμο τούτο γίγαντα της πίστης, το φλογερό καλόγερο και μπουρλοτιέρη των ραγιαδικών ψυχών, εκεί γύρω στα 1775, και να ακούσει τη διδασκαλία και τις παραινήσεις του. Η επίσκεψη είχε γίνει στα πλαίσια της τρίτης από τις τέσσερις συνοδικά περιόδους του που πρόλαβε να πραγματοποιήσει σ' ολόκληρη την Ελλάδα, πριν βρει τραγικό θάνατο από αργυρώνοτο δολοφόνο χέρι το 1779 στο Χωριό Κοιλυντάσι της Β. Ηπείρου. Η Γράλιστα είχε ενημερωθεί για την άφιξη του μεγάλου δασκάλου. Σύσσωμος ο λαός της βγήκε να υποδεχτεί τον Άγιο στην είσοδο του Χωριού. Ύστερα τον συνόδεψε ως το κέντρο, όπου ο Πατροκοσμάς, αφού έστησε πρώτα τον ευμεγέθη ξύλινο σταυρό του κάτω από τη σκαμιά του Ντουμανά, στο σημείο που αποτελεί σήμερα προαύλιο χώρο της Βιβλιοθήκης του Χωριού, ανέβηκε κατόπιν στο σκαμνάκι, που κουβαλούσε πάντα μαζί του, και έκανε το κήρυγμα του. Αυτή η μέρα και τα πύρινα λόγια του Κοσμά έμειναν βαθιά χαραγμένα στηθύμηση και την ψυχική των προγόνων μας.

Αυτή την ιστορική στιγμή θέλησε να ξαναζωντανέψει ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ελληνοπύργου «Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ», με πρωτοβουλία που πήρε να ανεγείρει ορει-

χάλκινο ανδριάντα στο ίδιο αυτό σημείο του κηρύγματος του Αγίου, ορθώνοντας έτσι απροσπέλαστο τείχος στη λησμονιά του φθοροποιοίου χρόνου. Ο ανδριάντας του Αγίου παραγγέλθηκε, κατασκευάστηκε και τα αποκαλυπτήριά του ορίστηκαν για την ημέρα εκείνη. Για το σκοπό αυτό είχαν προσκληθεί να παραστούν ο Δεσπότης μας κ. Κύριλλος και οι αρχές του τόπου. Ο Δεσπότης κατέφτασε με την κουστωδία του πρωί πρωί, χοροστάτησε στη Θεία Λειτουργία, κήρυξε το λόγο του Θεού και στο τέλος κατευθυνθήκαμε όλοι μαζί - Δεσπότης, αρχές και εκκλησίασμα - στο χώρο των αποκαλυπτηρίων. Εκεί ο Δεσπότης τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση, αναφέρθηκε συνοπτικά στην προσωπικότητα και τη δράση του Αγίου και φύτεψε μια μουριά, ακριβώς πίσω από άγαλμα, αναβιώνοντας έτσι στην πληρότητά του το σκηνικό του 1775. Ύστερα παραχώρησε το βήμα στον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Π. Σιούφα, για ν' αναπτύξει εκτενέστερα με τον πανηγυρικό του το βίο και την πολιτεία του Πατροκοσμά, και ο ίδιος αποτραβήχτηκε λίγο παρά πέρα.

Και τότε συνέβη κάτι το πρωτόγνωρο και ασύνηθες για την ισοπεδωτική εποχή που ζούμε: Στο Δεσπότη προσέφεραν μια πολυθρόνα, να καθίσει. Δίπλα του ακριβώς στέκεται όρθιος ο παπα-Αλέκος Ζάχος, ετών 87 παρακαλώ! Ο Δεσπότης γυρίζει προς το σεβάσμιο γέροντα, του δείχνει την πολυθρόνα και με σιγανή φωνή, σχεδόν ψιθυριστά, για να μην ακούνε οι λοιποί παριστάμενοι, του λέει:

- Κάθισε, σε παρακαλώ! Ο παπα-Αλέκος δεν κατάλαβε, δεν μπορούσε να διανοηθεί ότι απευθύνεται σ' αυτόν και δεν απάντησε.

Ο Δεσπότης επανέλαβε την πρόσκληση: Παπα-Αλέκο, κάθισε, σε παρακαλώ! Ο παπα-Αλέκος ξαφνιάστηκε, τα 'χασε, δεν πίστευε σ' αφτιά του γι' αυτό που άκουγε. Καταπλήσσεται για την απρόσμενη τιμή που του γίνεται, ανοίγει διάπλατα τα μάτια του, φέρνει μηχανικά το δεξί χέρι στο στήθος του, υποδεικνύοντας έτσι την ταπεινότητά του, και ενεδρώττει το Δεσπότη:- Σ' εμένα λέτε να καθίσω Σεβασμιότατε;- Ναι, σε σένα, κάθισε, σε παρακαλώ!- Μα, τι λέτε, εγώ να καθίσω και σεις όρθιοι;- Δεν είναι δυνατόν!- Δεν πειράζει, εσύ είσαι πιο γέρος από μένα! Με περνάς κάπου 18 χρόνια!

Ο παπα-Αλέκος όμως δεν τοιμά, δεν του επιτρέπει η συνείδησή του και η ιεραρχική τάξη να αποδεχθεί τη δεσποτική πρόσκληση. Του φαίνεται αφύσικη, σχεδόν ανίερη, η αποκοτιά, να τοιμήσει να καθίσει, έχοντας δίπλα του όρθιο το Σεβασμιότατο! Όρθιος όμως μένει και ο Δεσπότης! Μένουν λοιπόν όρθιοι και οι δυο. Λύση στο αδιέξοδο δίνει αμέσως κάποιος από τους παρισταμένους: τρέχει στη Βιβλιοθήκη, φέρνει μια καρέκλα και την προσφέρει στον παπα-Αλέκο. Τότε και μόνο τότε δέχτηκαν να καθίσουν δίπλα δίπλα Δεσπότης και Παπάς.

Ήταν ένα μάθημα υψηλού ήθους που έδωσε ο Σεβασμιότατος εκείνη την Κυριακή. Υπέταξε με ταπεινοφροσύνη το αξίωμά του στον ηθικό νόμο, που επιτάσσει σεβασμό στον αδύναμο, τον ανήμπορο και προπάντων στο γέροντα. Έδειξε με το παράδειγμά του ότι στα γηρατειά ανήκουν πάντα τα πρωτεία, όταν καλούμαστε να επιλέξουμε συμπεριφορές μας προς πρόσωπα ή να αποδώσουμε σ' αυτά οφειλόμενο σεβασμό! Εύγε, στον υπέροχο Δεσπότη μας!! Μεγάλη τιμή και για το

Χωριό μας, που έχει την τύχη να ποιμένεται από έναν τέτοιο λαμπρό ιεράρχη, από ένα μεγάλο δάσκαλο ηθικών αξιών!!

Όσο για τον παπα-Αλέκο, δεν μπορεί ακόμα να χωνέψει τη μεγάλη τιμή που του έγινε. Λίγο αργότερα, στις 28 Οκτωβρίου, τον συνάντησα και πάλι μες στην Εκκλησία. Μόλις με είδε, με πλησίασε, με χαιρέτησε και μου είπε: «Τι ήταν αυτό, Λαμπράκη μ', που έγινε το καλοκαίρ' με το Δεσπότη! Τι θαύμα ήταν αυτό! Στα 51 χρόνια της ιεροσύνης μου δεν ξανάζησα τέτοια τιμή! Δεν μπορώ ακόμα να το πιστέψω! Ένας Δεσπότης να προσφέρει σ' εμένα τον παπά τη θέση του! Αυτό δε ματάγινε σε κανέναν ποτέ!».

Ναι, παπα-Αλέκο μου, έχεις δίκιο! Ούτε εγώ μπορώ να συνειδητοποιήσω ακόμα αυτό το «απίστευτο, και όμως αληθινό», όπως θα 'λεγε και ο φίλος μου δάσκαλος, ο Θωμάς Βούρδας. Και δε μπορούμε και οι δυο να το χωνέψουμε, γιατί ήταν κάτι που μάλλον απίθανο φαίνεται να ξανάγινε! Ο Δεσπότης μας ξάφνιασε με την ανωτερότητά του! Μακάρι το δίδαγμά του να βρει μιμητές στους κάθε λογής αξιωματούχους και προπαντός στη σημερινή νεολαία μας, την οποία το μοντέρνο κοινωνικό σύστημα της υλικής αποτίμησης των πάντων κρατά φρικτά αποστεωμένη από υψηλά ιδανικά.

**Λάμπρος Αν. Πασιαλής Αθήνα,
Δεκέμβρης 2007**

[Σ.Σ. Το περιστατικό είναι αληθινό, συνέβη στο χωριό και κρίθηκε δημοσιευτέο διότι είναι διδακτικό και με ισχυρά μηνύματα που τονίζουν αξίες παραδοσιακές που συγκινούν τους συγχωριανούς μας].

«Σας μιλά ο φίλος σας»

Αυτός ήταν ο τίτλος της εκπομπής του συγγραφέα της «Αιοδικής Γης» και ακαδημαϊκού Ηλία Βενέζη που άρχισε στις 15 Απριλίου του 1954 στο ραδιόφωνο του Ε.Ι.Ρ. Ο Ηλίας Βενέζης εκτός από το πλούσιο συγγραφικό έργο που μας άφησε πολύτιμη κληρονομιά, αρθρογραφούσε επίσης και στις εφημερίδες Βήμα (1946-1973) και Ακρόπολη (1958-1973) και παρουσίαζε τις εκπομπές στο Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας «Σας μιλά ο φίλος σας», «Ξένοι περιηγητές στην Ελλάδα» και «Πλοία και θάλασσα».

Σε αποκόμματα που μάζευα από παιδί, ανακάλυψα μια καταγραφή μιας εκπομπής του σε εφημερίδα του 1968. Αντιγράφω το κείμενο που βρήκα και το μοιράζομαι με τους αναγνώστες της εφημερίδας «Ελληνοπύργος» γιατί με εντυπωσίασε το γεγονός ότι, παρά τα σημάδια που άφησε ο χρόνος επάνω στο κιτρινωμένο χαρτί του αποκόμματος, το κείμενο εξακολουθεί να μεταφέρει με μεγάλη καθαρότητα τα υγιή κριτήρια της κοινωνικής συνύπαρξης, παραμένοντας εξαιρετικά επίκαιρο. Με τον τρόπο του, έρχεται να απαντήσει στις σημερινές αγωνίες μας και στα προβλήματα που ενέσκησαν στους δύσκολους καιρούς της πανδημίας που βιώσαμε.

Έλεγε:

«Ο κύριος χαρακτήρας της φωνής αυτής που θα σας μιλά δεν θα είναι να σας διδάξει, δεν θα είναι να σας πείσει. Προς Θεού, όχι! Δεν υπάρχει τίποτα που να μας κάνει ν' αντιδρούμε περισσότερο παρά όταν βλέπουμε καθαρή την πρόθεση να

μας επιβληθεί μια ιδέα, ένας σκοπός, ένα όραμα. Αυτά κερδίζονται μέσα στον καθένα, όχι απ' έξω. Τούτη δω η ώρα θα είναι μια απλή, φιλική συνομιλία με τον ανώνυμο ακροατή. Και η ουσιαστική ατμόσφαιρα της συνομιλίας αυτής θα είναι η αισιοδοξία και η ελπίδα. Μέσα στους άγιους καιρούς του σημερινού κόσμου που ζούμε, παραγινήκαμε άτομα, μονάδες. Σε παλαιότερες εποχές, όταν ο ρυθμός της ζωής ήταν διαφορετικός, όταν το πάθος της ζωής δεν ήταν ένα πάθος εξοντωτικό, οι άνθρωποι ήταν κοντύτερα ο ένας στον άλλον, ήταν ειλικρινέστεροι ο διάλογος, η φιλία μπορούσε κάποτε να γίνει σκοπός ζωής. Τώρα βέβαια αλλόξασμα».

Έλεγε εν συνεχεία ο άγνωστος φίλος στους ακροατές του 1954:

«Προχθές ήμουν σε μια επίσκεψη μερικών αφιλοκερδών ανθρώπων της επιστήμης και της κοινωνικής μας ζωής. Μελετούσαν το θέμα των μέτρων που πρέπει να ληφθούν για την υγιεινή προστασία των Ελλήνων. Άλλος έλεγε για τα ιατρεία που πρέπει να γίνουν, άλλος έλεγε για τα προληπτικά μέτρα που επιβάλλονται, για την ενημέρωση του κόσμου, για τους κινδύνους που τον περιβάλλουν. Ένας μόνο δεν μιλούσε. Ήταν ένας άνθρωπος που είχε λυεκαθεί στην υπηρεσία της χώρας, σε αξιώματα ανώτατα, και που θα έπρεπε να είχε την πιο βαρύνουσα γνώμη. Τον ρώτησαν στο τέλος:

-Τι λέτε εσείς για όλο αυτό το πρόγραμμα εργασίας κύριε;

Τότε ο άνθρωπος με τη μεγάλη πείρα και τα λευκά μαλλιά είπε μια λέξη. Και όλοι, τη λέξη ακούγον-

τας, στάθηκαν και έγινε σιγή βαθύτατη. Γιατί η λέξη που εξέφραζε την ουσία του πιο λυτρωτικού γεγονότος στην ιστορία του ανθρώπου, ήταν ταυτόχρονα και μια καταδίκη του.

-Η στοργή, κύριοι, είπε. Τι μελετάτε σχέδια για την παροχή υγιεινής αντιλήψεως, για σταθμούς πρώτων αναγκών και δεν ξέρω τι άλλο. Δεν υπάρχει πια, κύριοι, γύρω μας το ουσιαστικό. Δεν υπάρχει στοργή! Μήτε στις κοινωνικές ομάδες, μήτε στα σύνολα, μήτε στα επαγγέλματα. Ακόμα και μέσα στις οικογένειες κάθθηκε η στοργή. Πώς να την ξαναφέρουμε μέσα στην καρδιά των ανθρώπων - αυτό είναι το ζήτημα!

Ο γέρον κύριος εσώπασε. Και τότε, όλοι ξέραμε πως, πράγματι, το ζήτημα το καιρικό, το τραγικό, ήταν αυτό. Ο ένας ξεμάκρυνε άγρια απ' τον άλλο, σηκώσαμε γύρω μας τείχη φοβερά που μας εμποδίζουν ακόμη και να ακούσουμε, όχι να αισθανθούμε, τη φωνή του πλαινού μας - είτε βόγκος είναι αυτή η φωνή, είτε χαρά. Δεν είμαστε απλώς εχθρικοί σε ό,τι αφορά τον πλαινό μας - είμαστε κάτι χειρότερο: Ξένοι. Εφύγαμε και από το νόμο του Θεού και από το νόμο της Ανάγκης. Γιατί επιτέλους, στους πρωτόγονους καιρούς η ανάγκη, ο φόβος, ο κίνδυνος ένωνε τους ανθρώπους. Τώρα, μήτε ο φόβος, μήτε ο κίνδυνος τους ενώνει πια. Αντιθέτως ο φόβος και ο κίνδυνος τους χώρισε. Τους χώρισε η μεγάλη δοκιμασία, αυτή που πέρασε η ανθρωπότητα μέσα στον αιώνα μας. Την ώρα που ο νους του ανθρώπου έφθανε σε συλλήψεις πρωτοφανείς, που αγγίζουν τα όρια του θαύματος, την ίδια ώρα ο άνθρωπος ξέπε-

φε σε πράξεις που τον γύριζαν στην περιοχή του κτήνους. Ο ίλιγγος του θριάμβου και το άγχος της φρίκης του ξεπεσμού του ανθρώπου, ανατάραξαν την ισορροπία, κατατρόμαξαν την γυμνή ψυχή. Ο καθένας πολεμά να αμπαρωθεί στον εαυτό του ξέροντας πως ο

πλαινός του είναι έτοιμος να γίνει όργανο του θριάμβου ή της φρίκης.

Ο γέροντας είπε το λόγο: «Η στοργή, φίλοι μου. Έλειψε από την εποχή μας η στοργή. Πως θα ξαναβάλουμε μέσα στην ψυχή του ανθρώπου τη στοργή;»

Δημήτρης Γεωργούλιας

GRALISTA FARM
ΣΚΟΠΕΛΙΤΙΚΕΣ ΑΙΓΕΣ

Ellinopirgos Karditsa | Gralista FARM
6977 233 557 | greekcountryliving

Στρατός & Διπλωματία

Μετά από διαπραγματεύσεις περίπου δέκα (10) ημερών, η Ελληνική αντιπροσωπεία, έπειτα από πολλές προσπάθειες διπλωματικών ελιγμών, οι οποίες όμως ήταν αδύναμες λόγω της θέσεως της Ελλάδος και μετά από μεγάλες πιέσεις των "Συμμάχων μας" και ιδίως των Γάλλων, αναγκάστηκε να υπογράψει την Ανακωχή με την Τουρκία όπου εγκαταλείψαμε οριστικά την Ανατολική Θράκη.

Έτσι εκκενώθηκε η Ανατολική Θράκη από τον Ελληνικό Στρατό ο οποίος εγκαταστάθηκε δυτικά του Έβρου. Εκεί άρχισε την αναδιοργάνωση ταχύτητα. Το ηθικό του ανέβαινε καθημερινά και ποσοτικά αυξήθηκε πολύ. Σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα έγινε και πάλι αζόμαχο.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, πλέον, άρχισαν οι διαπραγματεύσεις για την συνθήκη της Λωζάννης, τις οποίες, από Ελληνικής πλευράς, τις διεξήγαγε ο Ελευθέριος Βενιζέλος μετά από πρόταση που έγινε από την Επαναστατική Κυβέρνηση των Γουατά και Πλαστήρα.

Οι Μεγάλες Δυνάμεις και κυρίως η Γαλλία και η Ιταλία ευνοούσαν τις θέσεις της Τουρκίας, της οποίας οι αξιώσεις και οι απαιτήσεις ήταν εξωπραγματικές. Και τούτο διότι πίστευαν ότι οι Έλληνες οι οποίοι ήταν οι νητημένοι της Μικράς Ασίας με τελείως διαλυμένο Στρατό και με τις Μεγάλες Δυνάμεις μη έχοντας σκοπό να εμπλακούν ξανά σε πόλεμο (τα στρατεύματά τους και οι λαοί τους λόγω των πολυετών πολέμων είχαν πλέον κουραστεί) προσπαθούσαν να ικανοποιήσουν όλες τις απαιτήσεις της.

Με τις παράλογες αυτές απαιτήσεις των Τούρκων οι διαπραγματεύσεις στη Λωζάννη διακόπηκαν. Η επανάληψη τους άρχισε πάλι μετά από ένα μήνα τον Απρίλιο του 1923 και οι πρώτες επαφές με τους Τούρκους απέδειξαν ότι η συνεννόηση μαζί τους θα ήταν δύσκολη λόγω της αδιαλλαξίας τους.

Παράλληλα, οι διπλωματικές ενέργειες επηρέαζαν πολύ το ηθικό του Στρατού και των δυο πλευρών, των μεν Ελλήνων το ηθικό ανέβαινε καθημερινά, των δε Τούρκων έπεφτε και αυτό φαίνεται από την αναφορά του Αρχιστρατήγου των Βρετανικών Δυνάμεων στην Τουρκία την εποχή εκείνη (Χάριγκτον) ο οποίος γράφει μεταξύ άλλων: «Ως εκ τούτου κατά τον Μάιο του 1923 επείσθη ότι ο Τουρκικός Στρατός είχε χάσει το 50% της προ εξαμήνου μαχητικής του αξίας...».

Ο Βενιζέλος, ικανότατος διπλωμάτης, εγνώριζε τούτο και έτσι, με εξαιρετικούς διπλωματικούς ελιγμούς, δεν ενέδιδε στις απαιτήσεις των Τούρκων. Είχε όμως απέναντί του και τους "Συμμάχους μας". Και ενώ η Ελλάδα ήταν και πάλι έτοιμη, εφ' όσον οι διαπραγματεύσεις αποτύχχαναν να συνεχίσει τον πόλεμο, οι "Κύριοι Σύμμαχοί μας" της έστειλαν την εξής ρηματική διακοίνωση: «Αι Δυνάμεις θα έβλεπον ενδεχόμενη δράσιν της Ελλάδος εις Ανατολικήν Θράκην με εξαιρετικήν δυσμένειαν και δεν θα επέτρεπον να καρ-

πωθεί αυτή των ωφελημάτων εν περιπτώσει επιτυχίας».

Παρά ταύτα η Ελληνική Κυβέρνηση κατήγγειλε την ανακωχή και αποφάσισε να επαναλάβει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις. Έδωσε δε εντολή στον Αρχηγό του Στρατού Αρχιστράτηγο Θ. Πάγκαλο να είναι έτοιμος προς εξόρμηση το πρωί της 27 Μαΐου 1923.

Η Ελλάδα ήταν και πάλι έτοιμη για τις μεγάλες θυσίες.

Οι Τούρκοι που κατάλαβαν ότι θα έχαναν και πάλι, έπαιζαν στη Λωζάννη το δικό τους διπλωματικό παιχνίδι και η αδιαλλαξία τους άρχισε σιγά - σιγά να κάμπτεται. Έτσι κάθισαν και πάλι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και με την βοήθεια που είχαν από τις Μεγάλες Δυνάμεις κατάφεραν σε μεγάλο βαθμό να περάσουν οι απόψεις τους και να υπογραφεί τελικά η περίφημη Συνθήκη της Λωζάννης την 24η Ιουλίου 1923.

Μόλις οι Αρχηγοί του Ελληνικού Στρατού και του Στόλου έμαθαν για την συμφωνία έστειλαν στην Ελληνική Αντιπροσωπεία το εξής τηλεγράφημα που είναι χαρακτηριστικό του ηθικού τους: «Αποδεχόμενοι κατ' ανάγκην, χάριν της τιμής της Ελλάδος ατυχή λύσιν, επειδή αυτή εγένετο κατά παράβασιν της έγγραφης εντολής, προς Υπουργόν Εξωτερικών, Αρχηγοί στρατού και στόλου πενθούμεντες από χθες, εκφράζουν την βαθείαν λύπην των, αίροντες εφεξής την προς την αντιπροσωπείαν εμπιστοσύνην των».

Και ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας Ελ. Βενιζέλος τηλεγράφησε στην κυβέρνηση από τη Λωζάννη: «Το επ' εμοί δεν δυσανασχετώ κατ' αποδοκμασίας ην ανηύθυνον αρχηγοί στρατού και στόλου, αλλ' η Κυβέρνησις πρέπει να είναι βεβαία, ότι είναι διπλωμασία αξία εθνικής ευγνωμοσύνης, διότι εν μέσω τόσων δυσχερειών ηδυνήθη να ασφαλίσει εις τον τόπον έντιμον ειρήνην».

Τον επίλογο στην τραγική αυτή δοκιμασία του δίνει ο πρωταγωνιστής δύο Παγκοσμίων πολέμων Πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας, πατέρας της Νίκης, Ούιστον Τσώρτσιλ με το αναμφισβήτητο από τη θέση του κύρος και αρμοδιότητα. Με ωμή ειλικρίνεια η οποία τον διακρίνει γράφει στο σύγγραμμά του (THE WORLD CRISIS 1925) «Η παγκόσμιος κρίσις» τα παρακάτω:

«Δεκαπέντε μόλις ημέρας μετά την 26ην Αυγούστου 1922 ο Ελληνικός Στρατός όστις εισήλθεν εις την Ανατολήν, ως εντολοδόχος της Μεγάλης Βρετανίας, των Ηνωμένων Πολιτειών και της Γαλλίας και επί τρία συνεχή έτη απετέλεσε το στήριγμα της Συμμαχικής Πολιτικής εναντίον των Τούρκων, αλλ'α συγχρόνως και το αντικείμενον των ενδοσυμμαχικών δολοηλοκίων καταστρέφεται και ερρίπτετο εις την θάλασσαν» και συνεχίζει «Η εις την Ευρώπην είσοδος και πάλιν των Τούρκων ως αχαλινώτων και ατιθασέυτων κατακτητών, αποτελεί την χειροτέραν δια τους Συμμάχους ταπεινώσιν».

Νικόλαος Σ. Γκίκας
Αξ/κός ε.α.

Η Πρίνος

(Πουρνάρι όπως το λέμε στο χωριό μας)

Σε κάποιο περασμένο καλοκαίρι και σε μια παλιά ιστορία θα σας πάω σήμερα, φίλοι αναγνώστες. Το τσίπουρο του Καπαΐνα, οι μεζέδες του, το κρύο νερό από τη Βίγλα και προπαντός η καλή παρέα έκαναν αυτό το μεσημεράκι αξέχαστο για όλους μας.

Πουρνάρια στο χωριό μας δεν υπάρχουν. Αυτό το γνώριζε ένας πρώην Αξιωματικός της Χωροφυλακής και τώρα συνταξιούχος και ασπρομάλλης. Γι' αυτό και όταν υπηρετούσε σε διάφορες πόλεις της Μακεδονίας, εκεί που κυνηγούσε πέρδικες και λαγούς στα διάφορα βουνά, σκέφτηκε να φέρει κι αυτό το κληρί, εδώ, στον τόπο του.

Το πουρνάρι, ή αλλιώς η πρίνος, στέκει ως θάμνος για πολλά χρόνια. Αιτία είναι τα γίδια. Τα φύλλα του είναι πολύ νόστιμα, αλλ'ά και ο πρινοκαρπός, δηλαδή τα βελανίδια του, και έτσι τα γίδια τρέχουν αμέσως κατά πάνω του.

Μάζεψε, λοιπόν, σε ένα σακουλάκι μπόλικους πρινοκαρπούς και τους πήρε μαζί του σε μια άδειά του που γύρισε στο χωριό, κάποιο φθινόπωρο. Αφού πρώτα βοήθησε τον πατέρα του να "βγάλουν" το τσίπουρο εκεί στη ρεματιά του χωριού, που στήνονταν τα καζάνια, την επόμενη ημέρα, σκέφτηκε να κάνει μια βόλτα προς το μέρος που, όταν ήταν μαθητής στο Γυμνάσιο, πήγαινε και διάβαζε στην ψυχία και στη σκιά της κουτσουπιάς. Πήρε μαζί του και το σακουλάκι με τα πρινοκάρπα και φύτεψε μερικά όπου έβρισκε μέρος κατάλληλο. Τα υπόλοιπα τα σκόρπισε εδώ και εκεί. Στο μέρος αυτό ο τόπος είναι πετρώδης και άνυδρος αλλ'ά άκουσε, εκεί στα βουνά της Μακεδονίας, πως η πρίνος φυτρώ-

νει και ανάμεσα σε βράχους και γκρεμούς. Στα επόμενα χρόνια γέμισε ο τόπος με θάμνους.

Στα μέρη αυτά βόσκει τα γίδια του ο Δ. Αηπούς, ο «Καλτσός». Ο καλοκάγαθος τσέλιγκας, πάντοτε με τα καθαμπούρια του, είναι αυτός που μας μοιλόγησε ότι είδε που φυτρώσανε αρκετά, και συμπλήρωσε:

-Ακούστε κι αυτό για να μαθαίνετε. «Ο,τι κάνει η γίδα στο πουρνάρι το βρίσκει στο τομάρι της» και ξέσπασε σε γέλια.

-Γιατί, τον ρωτήσαμε

-Γιατί είναι μεν γλυκός για τα γίδια αλλ'ά είναι πολύ αγκαθωτός και γδέρνει το τομάρι τους.

Για την ιστορία, να πούμε αυτό που αναφέρει ο Όμηρος στην Οδύσσεια: «... και για να φάνε, η Κίρκη τους έριχνε πρινοκαρπούς»

Σαν ασπρίσουν τα μαλλιά στη κεφαλή, ο άνθρωπος έχει τη συνήθεια να μοιλογάει κάτι από αυτά που έζησε στο διάβα της ζωής του. Ο Χρίστος Κορώνης λοιπόν θυμήθηκε αυτή την ιστορία.

Μακάρι να μεγαλώσουν πουρνάρια εκεί στην άκρη του χωριού. Έχει βέβαια ο τόπος μας το φιλικό που είναι συγγενές με το πουρνάρι, αλλ'ά είναι διαφορετικό δέντρο. Πικρό στη γεύση και χωρίς βελανίδια.

Αυτό που γνωρίζουμε όλοι, αυτό είναι το χωριό μας. Κλίμα υγιεινό, αέρας καθαρός, με χιλίων ειδών δέντρα και αγριοπούλια. Α! ... και καλό τσίπουρο που λύνει τη γλώσσα του ανθρώπου και θυμάται και «αφηλογιέται».

Για την αντιγραφή
Δημήτριος Γεωργούλας

Κατσίκες Σκοπέλου από τη φάρμα ΓΡΑΛΙΣΤΑ

Από όλη την Ελλάδα καταφθάνουν κτηνοτρόφοι για να προμηθευτούν κατσίκια Σκοπέλου από την Φάρμα ΓΡΑΛΙΣΤΑ του κ Θανάση Θ. Παπουτσή. Τα υψηλά λιπαρά στο γάλα και το ποιοτικό κρέας είναι αυτό που παρακινεί τους κτηνοτρόφους να προμηθευτούν τις μικρές κατσίκες. Όσον αφορά τα υψηλά λιπαρά που έχει το γάλα από τη συγκεκριμένη ράτσα Σκοπέλου αυτό είναι αδιαμφισβήτητο και μπορεί κανείς να το δοκιμάσει φτιάχνοντας γιαούρτι με αυτό το γάλα όπου με έκπληξη θα δει ότι είναι πιο παχύ και από το πρόβειο.

Στη συγκεκριμένη φωτογραφία ο κτηνοτρόφος είναι από Πλαταμώνα Πιερίας.

A.M

ΕΥΖΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Η ΧΑΡΙΚΕΙΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Μπες στην ΡΟΗ...

Βρισκόμαστε στην τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και τον άνθρωπο να αλλιάζει με τρεπούς ρυθμούς. Η ικανοποίηση της ανακάλυψης σε πεδία που ούτε καν φανταζόμασταν αναμφίβολα επηρέασαν καταλυτικά τον τρόπο που βλέπουμε την ζωή. Τα χρόνια που ο Άρπς θα κατοικείται και η γη θα μετεξελιχθεί σε κέντρο έρευνας άλλων πλανητικών οργανισμών, φαντάζει σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Ποιός θα πίστευε αρκετά χρόνια πριν να κρατάς μια μικρή συσκευή και να μιλάς ενώ περπατούσες... κανείς!! Για να ανακαλύψεις τον δρόμο σου χρειάζεται μια εσωτερική φλόγα, μια τρέλα, θάρρος και ένα ευγενές θράσος, γιατί αν δεν έχεις μπάριμπα στην Κορώνη, προκοπή δεν έχεις. Σε μια περίοδο λοιπόν ιλιγγιώδους εξέλιξης αντί να στρουθοκαμηλίζουμε ας μπορούμε στην ροή!!!

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝ. ΖΑΧΟΣ

Πανασασίου 78
54644 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2311 242642
Κιν.: 6955 362124
alexandroszachos1@gmail.com

Καπούλα Μαρία
Χειρουργός Οδοντίατρος
Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών

Μουζάκι Καρδίτσας

T & F: 24450 43130
Κ.: 697 3350861

Τόνιοι
DESIGN AND MORE

Καποδιστρίου 2 Λάρισα, 2410 611583 - 6944 684910
www.toniategou.gr / tonia@toniategou.gr

Γεώργιος Καραϊσκάκης

Γιατί ο Ελληνόπυργος (Γράλιστα) πρέπει να είναι υπερήφανος;

Το έτος 2021, η Ελλάδα γιορτάζει τα διακόσια χρόνια από την Επανάσταση του 1821. Το χωριό μας έχει την τιμή να υπερηφανεύεται γιατί ένας από τους μεγαλύτερους πρωτεργάτες της, ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, μεγάλωσε και ανδρώθηκε εδώ, στο χωριό μας, και η Γράλιστα ήταν η πρώτη του συνειδητή πατρίδα.

Ποιος ήταν ο Καραϊσκάκης;

Ο Καραϊσκάκης κρίνεται ως το γνησιότερο τέκνο της Επανάστασης του '21. Ο γιος της Καλογοριάς, ο μούσος, τ' ορφανό που μεγάλωσε αλητεύοντας στη Γράλιστα μέχρι τα δέκα πέντε του κι αργότερα, έγινε με την αξία του καπετάνιος κι' αρχιστράτηγος. Δεν ήξερε να κρύβει μήτε τις σκέψεις του, μήτε τα αισθήματά του. Έλεγε ίσα και ντόμπρα, ό,τι σκεπτόταν. Ποτέ κανέναν δεν κολλάκεψε, όσο ψηλά κι αν σκεκόταν. Ο δρόμος για να κερδίσεις τη φιλία του ήταν ένας και μόνος, η λεβεντιά.

Ο λαός τον αγάπηγε, οι αγωνιστές τον λάτρευαν. Ήξερε να κερδίζει την καρδιά τους. Όταν μίλαγε, καθόταν όλοι και τον άκουγαν με ανοικτό το στόμα. Ο εχθρός τον μόνο που λογάριαζε ήταν αυτόν. Ο Κιουταχάς έλεγε ότι το Ρωμαίικο στράτευμα (μελέτι) δεν έχει άλλον όπως αυτόν.

Ο Καραϊσκάκης ήταν αγράμματος, με δυσκολία έβγαζε την υπογραφή του «καραϊσκάκης», κι' όμως, όταν συνάντησε τον Παναγιώτη Σούτσο, νεαρό ποιητή, ενθουσιάστηκε από τα γραφόμενά του και του λέει: «έρχεσαι μαζί μου; πάω να λευθερώσω την Αθήνα. Εγώ θα πολεμάω κι εσύ θα γράφεις». Ήθελε τα κατορθώματά όλων των παλικαριών του '21 να τα διαβάζουν οι επόμενοι.

Κάποτε στη Δόμβρωνα (χωριό της Βοιωτίας), παρ' ότι άρρωστος λόγω της φυματίωσης που τον βασάνιζε, βοηθούσε ο ίδιος να σώσουν ένα κανόνι να μην πέσει στα χέρια των Τούρκων. Καθώς περπατάγε βρεγμένος ως το κόκκαλο και καταλασπωμένος, βλέπει τον Δ. Αιλιάνο (τον γραμματικό του και μετέπειτα βιογράφο του) και του λέει: Βλέπεις τι τραβάμε; Ποιος όμως το γνωρίζει; Θάρθει ο καιρός που θ' αναγνωριστούν του είπε ο νέος. Γράφε, γράφε όσα βλέπεις κι' αυτά στα σταθού η ανταμοιβή μας.

Ο γιατρός Τζουλιγιός Μιλιούγκεν (Julius Mulliugen), στις 8 Δεκεμβρίου 1823, ταξίδευε με ένα καϊκι πηγαίνοντας απ' το Αργοστόλι

στο Μεσολόγγι, όπου μέσα ήταν και ο Καραϊσκάκης ο οποίος αδιαφορούσε για την κακή κατάσταση της υγείας του. «Λύσσαγε, λέει ο γιατρός, γιατί μόλις είχε μάθει ότι η Κυβέρνηση είχε δώσει το αρματωλίκι των Αγράφων που ο ίδιος είχε κατακτήσει διώχοντας τους Τούρκους, στον Οπλαρχηγό Ράγγο. Τα μαύρα αστραφερά μάτια του πέταγαν φωτιές και παρ' όλη την αχαμνάδα του, η διάθεσή του είχε μείνει η ίδια. Το σκουφί του που έπεφτε δίπλα στο πρόσωπό του έδινε στη χλωμή κι αδύναμη φυσιογνωμία του μία άγρια-θάληγα μία διαβολική έκφραση».

Το διαμαντένιο δαχτυλίδι του που εκτιμήθηκε πάνω από 1500 σπανιόλιθα τάλαρα καθώς και το γούνινο πανωφόρι του ήταν, ενός Αγά. Τον είχε σκοτώσει όταν γύριζε στη Λάρισα με τα χαράτσια και τους φόρους που είχε μαζέψει από τη Λιβαδιά, το Καρπενήσι και τ' Αγραφα.

Στον Καραϊσκάκη συνάνταγες σφιχτοδεμένα την παλικαριά με την αποκοτιά και την κοφτερή σκέψη με την πονηριά. Κανείς άλλος κλέφτης δεν ήταν πιο ριψοκίνδυνος απ' αυτόν. Ο Κόντε Τζουζέπε Πεκούλιτο επισκέφθηκε την Ελλάδα από τον Απρίλη ως τον Ιούνιο του 1825. «Τον βρήκαμε, γράφει ο Πεκούλιτο για τον Καραϊσκάκη, να μένει σ' ένα παλιόσπιτο πέρα από την πόρτα του Άργους. Καθόταν πάνω σ' ένα κιλίμι φορώντας λαμπρή κεντημένη μ' ασήμι και χρυσάφι στολή. Σιμά του κρεμόταν στον τοίχο τ' ασπιοκαπιτανισμένο ντουφέκι του. Οι στρατιώτες του τον ακολουθούσαν όπου κι αν πήγαινε. Ο Καραϊσκάκης είναι μέτριος στο ανάστημα, ξερακιανός, διαβολοδεμένος και γρήγορος στις απαντήσεις του. Ο Στρατηγός Ροκέ με την βοήθεια δραγουμάνου, άρχισε να συζητά μαζί του πολιτικά. Απαντούσε με ειρωνική έκφραση και μεγάλη ικανότητα κάνοντας αστεία πάνω και στα πιο σπουδαία ζητήματα».

Ο Καραϊσκάκης, τον Αύγουστο του 1826, βρίσκεται στο στρατόπεδο της Ελευσίνας πολιορκώντας την Αθήνα του Κιουταχά, όταν παίρνει μία θλιβερή είδηση. Η γυναίκα του (τ' όνομά ήταν Γκόλφω Ψαρογιαννοπούλου, καταγόμενη από το βάλτο Μεσολογγίου) που για την ομορφιά της και τη λεβεντιά της ήταν πάντα περήφανος, πέθανε έπειτα από τη γέννα του γιού του, του Σπύρου. Έτσι, οι ανήλικες κόρες του Πηνελόπη, Ελένη και το νεο-

γέννητο, απόμειναν μόνο τους στον Κάλιμο, στο μικρό νησάκι του Ιονίου Πελάγους.

Η τότε Κυβέρνηση με το άκουσμα της είδησης τρομοκρατήθηκε, γιατί φοβήθηκε μην τυχόν τους παρατήσει και φύγει. «Απέθανε η σύζυγός μου, γράφει στις 19 Αυγούστου στην Κυβέρνηση, και ήθελον υπάγω να οικονομώσω τα παιδιά μου, αλλά δεν αφήνω την πατρίδα. Απεφάσισα να προτιμήσω και αυτής της οικίας μου την παντελή απώλεια εάν κατά δυστυχία ακολουθήσει, διά να μη παραιτηθώ κατ' αυτές τις κρίσιμους περιστάσεις την υπηρεσίαν της Πατρίδος υπέρ της οποίας θέλω θυσιάσει κι αυτό το ολίγον αίμα μου».

Ο Χρ. Περαιβός συναγωνιστής του τον χαρακτηρίζει.

«Ήταν μεγαλόδωρος και ευεργετικός, μεταδοτικότητας και χαριστής Ανδρείος και τολμηρός εις τους κινδύνους. Ακούραστος εις τους αγώνας με ελαττώματα όπως αισχρολόγος καθ' υπερβολήν, πικρός υβριστής των ανάνδρων πολλήκις και των φίλων, οξύθυμος.»

Ο Γιάννης Βλαχογιάννης ιστορικός γράφει:

«Του Καραϊσκάκη το μεγαλείο είναι διπλό. Δεν νίκησε μονάχα τον Ελληνικό φθόνο, αλλά έδειξε πως ήξερε να νικάει και της Πατρίδος τον εχθρό στον πόλεμο».

Έκανε όμως και κάτι άλλο. Όταν έφθασε στα κατάκορφα της πολεμικής του δύναμης, φάνηκε όχι μονάχα θαυμαστής για τα κατορθώματά του αλλά και γιατί δεν έδειξε, δεν καταδέχτηκε να δείξει το παραμικρό σημάδι πως θυμόταν τους ανθρώπους που του κάνανε κακό, που φθάσαν ως και το θάνατό του να πεθυμήσουν. Ήταν άνθρωπος άχολος, μεγαλόψυχος».

Ο Κ. Παπαρηγόπουλος ιστορικός (έγραψε την ιστορία του Ελληνικού Έθνους):

«Ουδείς των εξόχων της Επανάστασης ανδρών από τοσούτου ταπεινού ορμήσας σημείου εις τοσούτον ύψος αφίκετο περιωπής. Μέχρι στιγμής ουδαμώς ηδύνατο να συγκριθεί προς τον Κολλοκοτρώνη, κατά δε τους επομένους 10 μήνας ανεδείχθη βεβαίως ανώτερος εκείνου και δια του τρόπου καθ'ού συνεκρότησε τα του στρατού αυτού και διά την επιτηδειότητα μετ'ής ήγαγε αυτού επί τους πολέμους».

«ποτέ θάνατος ανδρός δεν απέδειξε κανένα τίμημα ή αξία αυτού.»

Ο Θ. Κολλοκοτρώνης αφού του έστειλε το γιό του Γενναίο επικεφαλής 1500 ανδρών για ενίσχυση στην μάχη των Αθηνών κατά του Κιουταχά, στο τελευταίο γράμμα του, στις 5 Απριλίου 1827, προς τον ειλικρινή αδελφό του Καραϊσκάκη, τον συμβουλεύει να φυλάγεται και να μη εκθέτει τον εαυτό του μπαίνοντας μπροστά στις μάχες. Όταν το διάβασαν στον Καραϊσκάκη είχε ήδη τραυματισθεί και ήταν ετοιμοθάνατος και είπε «τώρα που μου το 'στειλεις είναι αργά».

Όταν ο Κολλοκοτρώνης έμαθε για το θάνατό του λέγεται ότι έκασε κι άρχισε να μοιρολογή σαν γυναίκα.

Η Διαθήκη του Καραϊσκάκη:

Άφησε στα τρία παιδιά του 30.000 γρόσια και στο γιό του το τουφέκι του, τα άλογά του και το ρολόι του. Άφησε 30.000 γρόσια στους άλλους συνεργάτες του.

Παρ' ότι είχαν περάσει εκατομμύρια γρόσια από τα χέρια του, τα ξόδεψε όλα για τον αγώνα. Η μεγαλύτερη τιμή για τη μνήμη του στέκεται, γράφει ο Μπλιακερέ, «πώς ενώ πολλοί άλλοι, ένα μονάχα σκέφτηκαν πώς να πλουτίσουν, ο Καραϊσκάκης πέθανε εξαιρετικά φτωχός». Η τελευταία του επιθυμία ήταν να ταφεί σε μεγάλη εκκλησία. Ο Σπ. Τρικούνης στον επικήδειό του (μεταξύ άλλων) είπε: «Ίδου Έλληνες όσα χαρακτηρίζουν τον άγιον οδηγόν στρατευμάτων, ιδού όσα λαμπρύνουν το υψηλόν αξίωμα της αρχηγίας. Ίδου όσα αποθανάτιζουν τον πολεμικό ή αποκατασταίνουν τον στρατηγόν, ποθητόν εις τον στρατιώτην, σεβαστόν εις όλην το έθνος και φημισμένον εις όλη τα έθνη.»

Νικόλαος Σωτ. Γκίκας

Ένας διαφορετικά ζωγραφισμένος Καραϊσκάκης, στο Μουσείο Μπενάκη

Ένα ιδιαίτερο πορτραίτο του Γ. Καραϊσκάκη δημιούργησε ο ζωγράφος Χρήστος Μποκόρος, ο οποίος μας προσκαλεί στο Μουσείο Μπενάκη στην Αθήνα, σ' ένα ιδιότυπο γιορτινό τραπέζι. Σ' αυτή την έκθεση, που έχει τίτλο «1821, η γιορτή», συναντάμε τη διαφορετική απόδοση του πορτραίτου του ήρωα Γ. Καραϊσκάκη.

Τον βλέπουμε στη σκιά, να μην φαίνονται τα χαρακτηριστικά του προσώπου του. Γύρω του λευκό φως. Κι είναι όλη η απόδοση σαν να μεταφερόμαστε στο εικονοστάσι του πατρικού μας σπιτιού, με τις εικόνες να έχουν χάσει από το προσκύνημα τα χρώματά τους, αλλά να διατηρούν την ευλάβεια και την πίστη επάνω τους. Υπόμνηση της πίστης αυτής το αναμμένο κερί μπροστά στη μορφή του ήρωα που σιγοκαίει άσβεστο στη μνήμη του. Ο ζωγράφος κατορθώνει να μας μιλήσει με ένα μοναδικό τρόπο για το πώς μετατρέπουμε τη μνήμη σε μνημείο. Άλλωστε αυτός είναι και ο ρόλος της ζωγραφικής, να αποδίδει αυτό που αλλιώς θα χρειαζόταν πολλή λόγια να το πούμε. Και με τα λόγια του ζωγράφου:

«Επάνω σε ένα παλιό ξύλο, είχα αρχίσει να ζωγραφίζω τον Καραϊσκάκη με εμφανή τα χαρακτηριστικά του. Ύστερα άρχισα σιγά-σιγά να τα αφαιρώ, έγινε μαύρο, μόνο το σαρκό και το σκοτάδι απόμειναν πάνω στο ξύλο».

Η αφαίρεση των χαρακτηριστικών δεν σημαίνει απουσία του προσώπου. Αντίθετα είναι σαν ο ζωγράφος να έσκαψε το ξύλο και να έφτασε στη βαθύτερη υπόσταση του

ήρωα. Μας δίνει έναν ήρωα αναγνωρίσιμο από το περίγραμμά του, ο οποίος μετέτρεψε το σκοτάδι του σε φως και φώτισε τη ζωή μας γεμίζοντάς την ελευθερία.

Βάσω Γώγου

Στη μνήμη του ήρωα Γεωργίου Καραϊσκάκη και πώς ήταν η ζωή του

Μέσα στη νύχτα έφυγε μακριά απ' το χωριό της στην αγκαλιά της έσφιγγε ένα μωρό το γιό της.

Ήθελε κάπου να κρυφτεί ο γιος της για να ζήσει βρήκε του Λώλου τη σπηλιά εκεί να κατοικήσει.

Για στρώμα από τραγόμαλλο πέτρα για μαξιλάρι ζούσε σε κείνη τη σπηλιά για πόρτα το λιθάρι.

Τα χρόνια ήταν δύσκολα με την τουρκοκρατία του μίλαγε για τη σκλαβιά και για τη δυστυχία.

Τη μάνα του την έχασε στα παιδικά του χρόνια με την ορφάνια έζησε χωρία καμιά συμπόνια.

Μες στη σκλαβιά μεγάλωσε τους Τούρκους πολεμούσε πάνω στα όρη στα βουνά τις νύχτες ξαγρυπνούσε.

Πολέμησε ηρωικά με το σπαθί στο χέρι στη δύστυχη πατρίδα μας τη λευτεριά να φέρει.

Εκεί στου Λώλου τη σπηλιά ξανά θα κατοικήσει το όνομα του ήρωα αιώνια θα ζήσει.

Πηνελόπη

CONTEMPORARY DENTISTRY

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Β. ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΥ DDS, MSc, LSO

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ Α.Π.Θ.

Ειδικευθείσα στην Αισθητική και Αποκαταστατική Οδοντιατρική Εφαρμογές Laser

Μητροπόλεως 99
546 22 - Θεσσαλονίκη

T: 231 182 5105 | 6948 468 168
E: ckaranasidou@gmail.com

Λακωνικά

Έναν ήπιο χειμώνα διάγουμε προς το παρόν στο χωριό εν αντιθέσει με την πρωτεύουσα που φέτος υπέφερε πραγματικά.

Λίαν θετική είναι η συντήρηση και τοποθέτηση τσαράρων παλαιών εικόνων στην εκκλησία της Αγίας Παρασκευής στο χωριό.

Λίαν θετική είναι επίσης και η ολοκλήρωση των εργασιών για την διαμόρφωση χώρου για τη στέγαση του αγροτικού ιατρείου στη δωρισθείσα στο Δήμο Μουζακίου οικία του κ. Αλκιβιάδη Παναγόπουλου.

Ήδη έχει ολοκληρωθεί η μεταφορά των επίπλων και λοιπών συσκευών και το ιατρείο λειτουργεί πλέον από τη νέα του θέση.

Να ολοκληρωθεί πρόκειται σύντομα ο εκσυγχρονισμός του μισού κοιμητηρίου της Αγίας Τριάδος στο χωριό. Έχει μπαζωθεί και ισοπεδωθεί ο χώρος και αναμένεται να γίνει η τοιμεντόστρωση των διαδρόμων όπως είχε γίνει και στο παρελθόν και στο άλλο μισό.

Ο εκσυγχρονισμός, δηλαδή η ολοκλήρωση του εκσυγχρονισμού για την ακρίβεια, πρέπει να συνεχισθεί και να ολοκληρωθεί και στο κοιμητήριο του Αγίου Δημητρίου που και εκεί απομένει να γίνει το άλλο μισό.

Περί του κάστρου του Ελληνόπυργου ο λόγος το οποίο πρόκειται να αναστηλωθεί.

Υπάρχει η απέραντη θέα του Θεσσαλικού κάμπου και στο βάθος ο Όλυμπος ενώ η Καράβα χιονισμένη και περήφανη βρίσκεται απέναντι.

Ρητά θα πλέγαμε ότι η θέα είναι μοναδική και μάλιστα όταν ο καιρός είναι καθαρός και η θέα απεριόριστη.

Για να φθάσει κανείς στο κάστρο από τον Ελληνόπυργο με τα πόδια απαιτείται περί τη μία ώρα περπάτημα.

Ομως αξίζει τον κόπο να το επιχειρήσει κάποιος αφού αποζημιώνεται από την πανοραμική θέα του Θεσσαλικού κάμπου που απλώνεται μπροστά του.

Στο κάστρο λοιπόν του Ελληνόπυργου πήγαμε, από όπου και η φωτογραφία, και ελπίζουμε η αναστήλωσή του να αρχίσει σύντομα.

Αντώνιος Μννίτσιος

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ Γ. ΚΟΡΩΝΗ

Κατά το τελευταίο διάστημα έγιναν οι πιο κάτω εργασίες:

1. Με μέριμνα του Δήμου (ΔΕΥΑΜ), έγιναν οι αποκαταστάσεις με σκυρόδεμα και πλάκες δαπέδου στα σημεία που είχε επέμβει η ΔΕΥΑΜ για τις βλάβες του δικτύου ύδρευσης.

2. Πριν τα Χριστούγεννα, έγινε στολισμός της πλατείας του χωριού και του χριστουγεννιάτικου δένδρου με τη βοήθεια εθελοντών του χωριού. Ακολούθησε μικρή τελετή με ζεστό κρασί, εδέσματα και γλυκίσματα. Ευχαριστώ όλους, εθελόντριες και εθελόντες, που βοήθησαν στον στολισμό και στην παρασκευή εδεσμάτων.

3. Στις αρχές του έτους, έγινε η μετακόμιση του κοινοτικού Ιατρείου στο κτήριο που μας δώρισε ο Αλκιβιάδης Παναγόπουλος, τον οποίο και ευχαριστούμε θερμά για την συναίνεσή του να διατεθεί το ισόγειο για την στέγαση του Ιατρείου. Επίσης, ευχαριστούμε τον συγχωριανό μας πρώην Βουλευτή Παύλο Σιούφα, που ανέλαβε όλα τα έξοδα κατασκευής του Ιατρείου, καθώς και όλους όσοι βοήθησαν στη διαδικασία μετακόμισης και καθαρισμού του νέου χώρου.

4. Μετά την έλευση της θεομηνίας «Διομήδης», έγινε με μηχανήματα του Δήμου ο καθαρισμός των φερτών υλικών (χώματα, πέτρες, ξύλα κ.λπ.) στο ρέμα του Καραλή (Απαλέστρα) και στο ρέμα στα Παπαντωνείκα.

5. Περατώθηκε η επικωμάτωση του κάτω μέρους του κοιμητηρίου της Αγίας Τριάδος με μηχανήματα του Δήμου.

6. Στον χείμαρρο Κατρέλλα και στον κεντρικό χείμαρρο στου Π. Παπαντωνίου, έγινε διαμόρφωση της κοίτης για προστασία των οικιών από ενδεχόμενη θεομηνία.

7. Μαζί με εθελοντή του χωριού μας, έγινε η επισκευή ρωγμής στον κεντρικό δρόμο, πίσω από το σπίτι του Ζέριγγα.

8. Έγινε, μετά από πολλά χρόνια αδράνειας, η ηλεκτροδότηση της πομόνας στην περιοχή Τριφυλλία Ζωγραφιάς

για την άρδευση των αγρών της περιοχής. Γίνονται ενέργειες ώστε να λειτουργήσει και η δεύτερη που είναι στην περιοχή (Αλιεράς).

9. Έγινε διανομή τροφίμων σε οικογένειες του χωριού από τον πρόεδρο της ΔΗΚΕΔΗΜ και Δημοτικό Σύμβουλο Γ. Γέρμανο και εμένα προσωπικά.

Λατρεύεται η θεά Τύχη, αλλά η θεά Απάτη.

Άκουω τὰ ἐξ ἀμάξης: Δέχομαι σφοδρή κριτική, με κατασιδιάζουν. Η φράση συνδέεται με τη μεγάλη γιορτή των Ελευσίνων Μυστηρίων, που διοργάνωναν οι Αθηναίοι προς τιμήν της θεάς Δήμητρας. Η πομπή των προσκυνητών ακολουθούσε την Ιερά Οδό, η οποία περνούσε πάνω από τον Κηφισό ποταμό. Η πομπή ήταν μεν πάνδημη για όλους τους βέρους Αθηναίους, αλλά κάποιοι αποκλεισμοί υπήρχαν ωστόσο για ορισμένους ανθρώπους κατώτερης τάξης, της πλέμπας. Αυτοί οι κοινωνικά απόβλητοι, οι περιθωριακοί, για να εκδικηθούν για τον αποκλεισμό τους, συγκεντρώνονταν κοντά στη γέφυρα του Κηφισού και περίμεναν την επιστροφή των «καθαροάιμων» Αθηναίων από την Ελευσίνα. Μόλις έφταναν οι άμαξες των προσκυνητών κοντά τους, άρχιζαν να τους βρίζουν ελεεινά με χυδαιολογίες και προσβλητικές χειρονομίες. Αλλά και οι επί των αμαξών δεν κάθονταν ούτε με τα χέρια σταυρωμένα ούτε με το στόμα βουλωμένο. Ανταπέδιλαν και αυτοί τα ίσα, βρίζοντας και χειρονομώντας. Έτσι, οι μεν επί της γέφυρας άκουγαν τα «ἐξ ἀμάξης», οι δε επί των αμαξών τους «γεφυρισμούς».

Συνέχεια στην επόμενη έκδοση

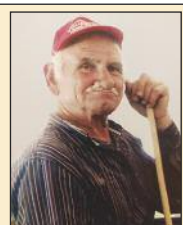
Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ ...

(Λήμματα από το Λεξικό «ΛΟΓΙΟΣ ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ»
εκδόσεις bookstars - του Λάμπρου Πασιαλή)

Συνέχεια από την προηγούμενη έκδοση

Το πιο γνωστό κυβείο στην Αθήνα ήταν το "Ιερόν τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς" στην Ιερά Οδό, εξού και τα κυβεία ονομάζονταν "σκιραφεῖα". Το παιχνίδι παιζόταν συνήθως με τρεις κύβους, των οποίων οι πλευρές ήταν αριθμημένες από το 1 έως το 6 ("α" έως "στ"). Οι αρχαίοι απέδιδαν τις κακοτυχίες τους στην προνομαϊκή μεταχείριση που επιφύλασσε η θεά Τύχη στον παντοδύναμο Δία, ώστε αυτός να βγαίνει πάντα νικητής στην ανανέτησή του με τον άνθρωπο.

Αξίζει να σημειωθεί επίσης ότι στη νεότερη εποχή η λέξη "κυβεία" (θηλυκό) προσέλαβε κακόσημη έννοια, δηλώνοντας το στημένο παίξιμο στα χρηματιστήρια, όπου χάνονται οι περιουσίες ή και οι ζωές ακόμη των ανυποψίαστων ανθρώπων. Εκεί δε

Τα έξοδα εκτύπωσης του παρόντος τεύχους (203) είναι προσφορά του κ. Δημητρίου Στάθη και της συζύγου του Ευαγγελίας Λαγκώνα - Στάθη, στη μνήμη του Ευαγγέλου Δ. Καρύδα.